

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXIV. Alia prodigiis affinia narrantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

locutus. En, hoc est, ut nôsti, strophium, quo usus est Pater Segneri in Missione Ceraforum, quando domi nostræ divertit: commenda te DEO, & Sanctissimæ ejus Matri, ut intercessionem dicti Patris, qui cum Sanctitatis fama mortuus est, restituatur tibi bona valetudo: subinde idem strophium, adhuc manu complexus, eaque in crucis formam ductâ, hæc porro verba subjunxi: *Per merita Passionis D. N. JESU Christi, & Beatissimæ Virginis Maria, per intercessionem P. Pauli Segneri, liberet te DEUS ab hac febre, si-ve infirmitate. Amen.* His dictis strophium conjugii tradidi. Mox eodem illam attingendo hortabar denuo, ut se DEO, & Sanctissimæ Matri commendaret, recitato Pater & Ave, fiduciam excitaret, consideretque se P. Pauli precibus mala sua valetudine liberandam: id quod etiam consecuti sumus eadem illâ jam indicatâ die, quæ erat morbi septima, quâ non solum paroxismo, ut morbi periodus exigebat, tentata non est, sed Medicus superveniens febre penitus liberam reperit, vehementer admiratus; dixitque, eam mutationem in melius nimis citò secutam non videri stabilem futuram: sed cum intellexisset, quo medio salus esset recuperata, strophium videre cupiit, visumque justipretiosi instar lipsani servari. Sic ut rem verissimam affirmat D. Jacobus Maffejus, cui consentit testimonium D. Caroli Martinelli Medici, qui ægræ in eo morbo adfuit.

§. XXXIV.

Alia prodigiis affinia narrantur.

NEquè hîc finis fuit admirandorum, quibus DEUS ce-
lebrem illum reddidit, qui tanto studio ad Ejus glo-
riam

riam proferendam incumbere. Narrat D. Abbas Vajanus, olim Canonicus Venerandæ Basilicæ Mariæ Majoris, cum P. Paulus ad Populum diceret in foro Modillano Romandiolæ, supervenisse pluvias tam densas, ut quisque meliorem quo poterat modo in tutiora se reciperet. Dicebat Pater in medio foro, insistens mensæ alicui, simplici suâ veste indutus, tectusque clericali suo pileolo, & quantumvis pergeret cælum copiosum imbrem effundere, hærebat tamen ipse immotus, & quam cæperat concionem proseguatur; eâ autem finitâ nullâ abstergendæ pluvie curâ restà se contulit in D. Bernardi templum, quod erat in fronte fori. Ipse quem diximus Abbas, & cum eo D. Nicolaus Burgus, qui semper adstiterant, fixisque in Patrem oculis eum miserabantur, cum crederent à capite ad calcem complutum, nullamque in eo corporis aut vestis partem siccam esse posse; cum accessissent propius, observârunt, planè siccum esse, & ne unum quidem filum pluvio humore imbutum. Aspiciebat alter alterum attonitus, utque de rei veritate certiores essent, ipsi suis manibus tangere Patris vestem voluerunt, quam non minùs siccam deprehenderunt, quàm si ne minima quidem guttula depluisset. Sacra DEO Virgo jure jurando adstruit, bis se vultum Patris Pauli Sacris operantis lumine circumfusum aspexisse. Sacerdos etiam quispiam pariter juratus asseverat, se Patri in atrio Collegij nostri collocutum, vultum ejus cælestibus radiis magnopere collustratum aspexisse. R. D. Joannes Plato Parochus in oppido Codogno, quod est in valle Taro Diæcesis Placentinæ & ipse testatur juramento interposito, mense Augusto anni 1673, profectum se ex valle Tari, Paria sua, cum 250 facilè personis, confecisse cum hoc supplici suo agmine ea nocte viginti quatuor milliaria Italica, ut mane præ-

sentes

sentes esse possent in Foronovo, ubi celebranda erat generalis, quam dicimus, Communio ad finem Sacrae expeditioni imponendum, quâ P. Paulus defungebatur, fuisseque ab eodem consueta humanitate exceptos. Subinde cum suo in DEUM studio & religioni fecissent satis, à prandio etiam adesse voluerunt Pœnitentium Supplicationi, & ultimam audire concionem. Confluxerat mortalium multitudo ingens, & ego (verba sunt memorati Sacerdotis) ut audirem facilius, locum occupavi dicenti valdè vicinum. Cùm vehementissima cœpisset esse oratio, cœpi videre faciem Patris splendidissimam, & lucis radios undique diffundentem: & cùm timerem, ne mea fortassis aliqua imaginatio mihi illuderet, iterum iterumque obtutum magis quàm ante in eum defixi; semper tamen eodem modo benedictus ille vultus summo splendore circumdatus apparuit, sic ut non possem non omne dubium de eo spectro ponere, quod me plurimum confirmavit in opinione, quam de viri sanctitate conceperam, quam etiam jam probè perspexeram in gemina expeditione, quâ oppidum istud excoluit, & omnem ejus ditionem, eo animorum fructu, ut majorem animo concipere non possit, quisquis præsens non interfuit. Sic ille. Fortunatior hoc Presbytero fuit P. Joannes Baptista Perfectus, Lector & Concionator Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, qui P. Paulum orantem offendit, ut hîc referemus ipsis ejus verbis, quæ solenni suo & authentico juramento coram Episcopo Burgi S. Domnini rata habuit. Testatur autem hic, se non solùm novisse P. Paulum Segneri, non multo ante defunctum, è Societate JESU, virum sacris Missionibus destinatum, sed egisse etiam cum illo familiariter variis locis, & secutum in solitis ejus expeditionibus, præter plurima conspecta mira, tam in reducendis

eendis ad DEUM multis, imò plurimis, qui antea hæserant
 in vitiis carnis, efficiendo ut agnoscerent infelicem condi-
 tionem suam, quã vivebant æternis pœnis obnoxij, publicè
 veniam à DEO poscerent, de illis se confestim coram sa-
 cro iudice accusarent, & in gratiam cum DEO redirent;
 quàm etiam in tollendis inimicitiis tot ac tantis; vidisse se
 etiam pluries eundem Patrem diverberantem se nudato ter-
 go, non solùm ad multum usque sanguinem, sed etiam tam
 atrociter, ut carnis frustilla hinc inde avulsa spargerentur;
 tamen cùm sequenti mox die ad similem sui lanienam Pater
 reverteretur, indicium & cicatricem hesternæ lanienæ pro-
 fus nullam superfuisse. Quin quod cetera admirabilitate
 superat, cùm idem testis ante annos viginti duos circiter
 versaretur in pago Mazzenzatico Diœcensis Regiensis, ubi
 suo Zelo frena P. Paulus laxabat, sub initium æstatis, cùm
 Pater Segneri se recepisset in conclave ædis Parochialis; in-
 de autem non procul alio in cubili testis moraretur, audi-
 visse bis P. Paulum dolenter, & non sine suspiriis conqueren-
 tem: unde cùm ad januæ rimas ardente cum cereolo in ma-
 nu accessisset, vidisse in illo cubiculo, in quo ipso lumen
 ardebat, Patrem sursum à terra quatuor circiter palmorum
 altitudine sublatum, habitu orantis de genibus, brachiis &
 manibus in Crucis formam extensis; & cùm aliquatindiu
 hoc situ Patrem contemplatus esset, vocasse D. Paulum
 Frettam, illius tunc Ecclesiæ Curionem, eique significasse,
 quo in statu P. Paulum vidisset. Accessit proin dictus
 Curio ad easdem januæ rimas, & simul cum teste, adhibi-
 tis etiam, cùm senex esset, vitris ocularibus, vidit eundem
 Patrem in ecstasi eo, quo dictum est, modo à terra subli-
 mem; duravitque hic P. Pauli situs toto, quò observatus
 ab utroque est, tempore, quod quadrante cum dimidio mi-
 nus

aus esse non potuit. Exeussit hoc spectaculum copiosissimas lacrymas D. Paulo Curioni, quas ipse etiam testis tenere non potuit. Subinde iterum ad rimas reversus P. Joann. Baptista, vidit P. Paulum sensim descendere, & genibus solo inniti, & cum circumspēctasset in conclavi omnia, nullum uspiam scabellum, aut fulcrum aliud deprehendit, quo niti P. Paulus potuisset. Hucusque nominatus testis.

§. XXXV.

P. Paulus absentia & arcana prænovit.

INter favores, quos intimis amicis suis conferre DEI bonitas solet, est quod & longè remota, & imis animorum penetralibus recondita iis aperiat. Nec hunc P. Paulo denegasse videtur, cujus rei specimina multa adducere hinc ego possem: sed duo sufficient. Virgo quæpiam DEO sacra chirographo suo jurata adstruit, P. Paulum cum ex morbo convalesceret, invisisse ad aliam ægram è Cœnobij Virginibus. Dum autem ægræ Pater loquebatur, genibus nixa ad pedes lectuli hærebat, quam diximus, Virgo testis, & ad Patrem versa hæc secum cogitando volvebat: Prò! quam essem beata, si fors mihi obtingeret moriturienti, habere assistentem eo rerum articulo virum tam DEO carum! Hæc inter P. Paulus propius ad illam se admovens, vultu amabilissimo, voce submissâ quærit, quid nunc ipsa animo volvat: tum illa, cum vereretur suum illi arcanum aperire, opto, inquit, mecum tacita, ut Rev. vestra quamprimum, & ex toto convalescat. Non ita est (reposuit Pater majori quàm ante affabilitate) sed fiet quod desideras, & ego tibi quæcunque demum ratione morienti adero. Hæ-